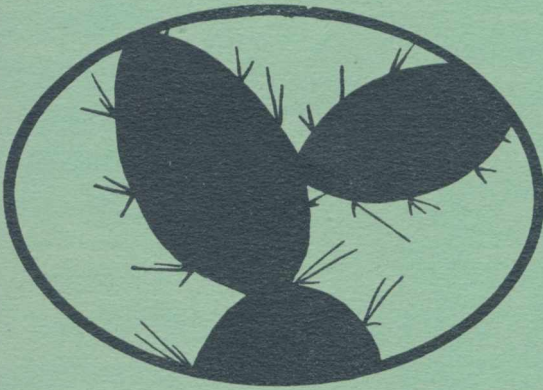

SUCCULENTA

Nederlands-Belgische Vereniging
van Liefhebbers van Cactussen
en andere Vetplanten

1957
No. 12

Voorzitter: A. F. H. BUINING, Hamersveld (Utrecht).

Secretaresse: Mevrouw J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM,
Hereweg 19, Lisse.

Penningmeester: G. D. DUURSMA, „Vijversburg”, Rijperkerk (Fr.)
Postrekening no. 833550.

Redacteur: H. VAN DER VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag.

Bestuursmededelingen. OUDE JAARGANGEN VAN SUCCULENTA.

Succulenta, jaargang 1949—1952—1953—1954—1955—1956, compleet voorradig. Jaargangen f. 3.00 per stuk. Losse nummers 50 cent per stuk. Aanvragen richten aan Mevrouw J. GRULLEMANS-VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse, postrekening 551220.

VERENIGINGSINSIGNE

Het verenigingsinsigne van Succulenta wordt toegezonden na ontvangst van een bedrag van f. 1.00 per postwissel of storting op postrekening no. 551220 ten name van Mevr. J. Grullemans-van Berghem, Hereweg 19, Lisse.

Verzoeken op het stortingsstrookje te vermelden of men een steekspeld, reversknop of broche ontvangen wil.

NIEUWE LEDEN :

- C. N. Bleyswijk, Bantamstraat 68, Haarlem.
M. B. Jansen, Schoolstraat 16, Rotterdam N. 2.
J. W. Dekker, Burg. Lambooylaan 24, Hilversum.
W. H. Schuster, Pieter de Hooghlaan 2, Loosdrecht.
Mevr. P. W. Ras—Schreuder, 2de Hogenbanweg 69, Rotterdam.
W. H. de Boer, Serooskerkestraat 18, Krommenie.
K. Pawlenka, Hamburgerstraat 49, Doetinchem.
Mej. B. van Bergen, Schieweg 126, Rotterdam.
O. van Nievelt, Statenweg 33, Rotterdam.
P. A. Klaris, Havikhorststraat 21d, Rotterdam.
Mevr. H. J. Bernard-Verwij, Rijn- en Schiekade 7, Leiden.

VRAAG

Plastic staat bekend als een goed middel om de koude te weren en de warmte in de kas te behouden.

Hoe moet het plastic worden aangebracht, binnen of buiten tegen de ruiten? Bij voorbaat dank aan degene, die mij op deze vraag wil antwoorden. J. J. E. v. d. Thorn, Papegaaieweg 6, Wenum, Apeldoorn.

- Ch. A. Rammeloo, Zonnebloemstraat 14, Terneuzen.
Pater fr. Manuel Schilder, Minderbroedersklooster, Drachten.
M. Cuypers-Janssen, Boshoverweg 12, Weert.
A. M. J. Bakelaar, Leliestraat 73, Amersfoort.
J. H. M. Landsdaal, Kl. Achterweg 12, Naaldwijk.
Mevr. K. Kabbedijk—Spijkers, Vermeerstraat 130, Den Haag.
Mej. A. I. Spreeuw, Windhouwerstraat 22, Zaandam.
J. Antheunisse, Nieuwepoortstraat 3, Middelburg.
J. van Loo, Galistusstraat 53, Terwinse-len.
Mej. A. Melhado, Rooseveltlaan 211, Amsterdam-Zuid.
A. P. van Vugt, Kleiweg 29, Rijswijk Z.H.
S. A. K. Janssens, Lavendelstraat 70, Den Haag.
G. van Doorn, Langbroekerdijk 31, Driebergen.
Mej. M. C. H. Heming, Breughelstraat 232, Den Haag.
M. Fisscher, Badhuisplein 28, Tiel.
Mevr. E. Ch. Hakker, Willemsparkweg 8bv, Amsterdam-Zuid.
J. W. London, W. C. Schoutenstraat 3, Den Helder.
Mevr. H. J. Osinga-Somer, Burg. van Rooyenlaan, Gasselternijveen.

AL ONZE LEDEN
MET HUN
GEZINNEN EEN

Prettig Kerstfeest

HOOFDBESTUUR EN REDACTIE
SUCCULENTA

Nederlands-Belgische Vereniging van Liefhebbers
van Cactussen en andere Vetplanten

SUCCULENTA

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Redacteur: H. v. d. VELDE, Hofwijckstraat 17, Den Haag — Medewerkers: Dr. H. W. DE BOER, Haren (Gron.) — Dr. B. K. BOOM, Wageningen — A. F. H. BUINING, Hamersveld — J. A. JANSE, Bennebroek — Mej. J. J. E. v. d. THOORN, Apeldoorn — A. J. A. UITEWAAL, Amsterdam, e.a.

Werkzaamheden voor de maand december

De groei van onze cactussen staat thans, bij een goede winterbehandeling, volkomen stil. We kunnen er niet genoeg de aandacht op vestigen hoe noodzakelijk het is de succulenten hun rustperiode te geven. Houdt vooral de cactussen droog en bij mooi weer luchten we eens flink de verblijfplaats van de planten, zij het in de serre of huiskamer. De liefhebber in de huiskamer zal zo nu en dan slechts de potranden behoeven te bevochtigen, of bij zonnig weer, even licht bestuiven met lauw water, circa 20 graden C., om eventueel aanklevend stof te verwijderen. Nochtans opletten dat des avonds van af zonsondergang, de cactusplanten weer droog zijn. Speciale aandacht schenken we aan de behaarde en met wol bedekte soorten. Het vocht wordt op deze planten langer vastgehouden dan bij de andere en het is wenselijk zulke cactussen, waartoe o.a. behoren: *Mammillaria bocasana*, *M. plumosa*, *M. hahniana*, enz. niet „over de kop” te nevelen doch enkel de potrand wat vochtig te maken.

Dat we de lentebloeiers bij de cactussen, wel te verstaan planten die reeds bloeibaar zijn wat hun grootte en ouderdom betreft, niet draaien in verhouding tot het invallend licht, is reeds meerdere malen herhaald, doch we voegen hierbij dat soorten, zoals *Rebutia*'s, *Lobivia*'s en de vroegbloeiende *Mammillaria*'s beter, indien mogelijk, wat kouder kunnen staan dan de andere planten, zoals *Phyllocactus*en b.v. Dit zal hun zeer ten goede komen voor de knopvorming en deze planten zullen veel beter bloeien dan wanneer ze dichter bij de verwarming overwinteren. Het is ons bekend dat dwergcactussen, *Rebutia*'s, in serrekultuur, temperaturen doorstaan hebben van -4 graden C. en in de lente een pracht van bloemen ten toon spreidden. Natuurlijk was de aarde volkomen droog gehouden. Dit wil niet zeggen dat we onze cactussen moeten laten bevriezen om mooi te bloeien! We willen hiermede echter aanduiden, dat men bij koud - van 0 tot 5 graden C. - en droog gehouden vroegbloeiers betere resultaten zal bekomen wat de bloemvorming betreft dan warmer overwinterde planten.

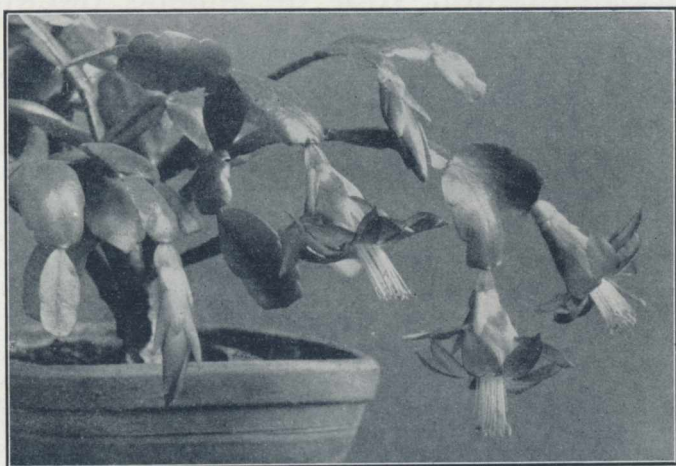
Dat de warmteregeling in onze liefhebberij een grote rol speelt zult u reeds opgemerkt hebben. Er zijn andere soorten cactussen, die niet zo goed 5 graden C. verdragen, maar liever wat hogere temperaturen hebben, om zonder schade door de winter te komen. De mooi en zwaar bedoornde *Echinocactus grusonii* b.v. zal op 5 graden C. overwintering niet geheel gaaf de lente ingaan. Lelijke geelgrauwe vlekken ontstaan aan deze zeer fraaie bolcactus, wanneer zij gedurende lange tijd koud gehouden wordt, en het is dus aan te raden zulke planten wat dichter bij de verwarming te plaatsen, zonder evenwel in overdrijving te vallen. We herhalen de ideale doorsneettemperatuur is: 12 à 15 graden Celsius.

*
*
*

Een andere succulent, waar we even de aandacht op willen vestigen is de zgn. Kerstcactus, *Zygocactus truncatus*, vroeger ook genaamd *Epiph. truncatum*, waarvan we hier een afbeelding geven. Deze lidcactus kan deze maand bloeien, ook in januari, wanneer zij een degelijke behandeling ontving in vorige maanden. Als de

plant reeds knop draagt, mogen we van nu af wat meer water geven, het verdient zelfs aanbeveling bij een volwassen plant wat fosforhoudende kunstmest, in oplossing, om de 8 dagen toe te dienen tot aan de bloei. Zij, die een op de bloei goed werkende invloed uitoefenend produkt wensen te gebruiken, welke voor deze plant een goede voeding betekent, kunnen per liter gietwater, 1 gram van de scheikundige samenstelling Kaliumzuurfosfaat geven. De bloemen van deze, in de natuur epifytisch groeiende cactus, zijn scharlaken rood van kleur en ontstaan eindstandig op de bladstengels. M.a.w. de bloemen komen uit de areolen van de voorste rand van de bovenste bladleden, en blijven meerdere dagen mooi.

Om een misverstand bij vele liefhebbers van lidcactussen op te helderen, zouden we die lezers willen vragen aandachtig volgende punten te onthouden. Een op de Kerstcactus goed gelijkende plant, wat het algemeen uiterlijk althans betreft, is *Epiphyllum gaertneri*, of ook door sommigen *Schlumbergera gaertneri* genaamd. Niettegenstaande deze overeenkomst, is de kultuurbehandeling niet dezelfde. Daar, waar de gewone kerstcactus kan bloeien van december tot januari, zien we eerst in

Zygocactus truncatus, de Kerstcactus

foto: Uitewaal.

april-mei de mooie rode klokbloemen aan de *Epiphyllum gaertneri* te voorschijn komen. Het is dus duidelijk, dat de rustperiode van deze laatste ook niet in dezelfde maanden valt als van *Zygocactus truncatus*.

Het water geven herleiden we dan ook tot zeer weinig voor *Zygoc. truncatus* van augustus tot november, voor *Ep. gaertneri* van oktober tot februari-maart. Het is gewenst deze planten niet te zonnig te plaatsen in de zomer. Het beste zet men ze buiten op een beschaduwde plaats. De verdere verzorging van de kerstcactus in de maand december, wel te verstaan voor bloeibare planten, is in het kort samengevat als volgt. Zolang de bloemknoppen niet zichtbaar zijn, tamelijk droog houden. Hoe men bemerkt dat de lidcactus knop zal gaan vormen? Dit is zeer gemakkelijk waar te nemen. Aan de uiteinden der bovenste leden ontstaan eerst roodachtige verdikkingen, die langzaam maar zeker opzwellen en tot volledige knoppen ontplooiën. In geen geval de plant draaien. Het is van dit ogenblik af, dus wanneer men ziet dat de plant bloeien kan, dat men het water geven regelmatig en geleidelijk aan verhoogt, respectievelijk met bijvoeging van kunstmest, zoals bovenstaand opgegeven werd.

Liefhebbers, die hun succulenten in de kamer overwinteren, mogen ook niet vergeten 's nachts, bij vriezende weer, de planten goed af te dekken. Het beste geschiedt dit door bescherming met pakpapier; ook dubbel gevouwen couranten worden over de verzameling gelegd. Nooit nalaten tijdig de thermometer te raadplegen!

A. WILBOORTS, — Voorz. Afd. Cactusweelde,
Diksmuidelaan 296 — Berchem — Antwerpen.

Notocactus K. Sch.

door A. F. H. BUINING, lid I. O. S.

IV (slot)

Tot het ondergeslacht *Eriocactus* behoren:

Echinocactus schumannianus Nicolai in „Monatschrift für Kakteenkunde” 1893, pag. 175.

Aanvankelijk bolvormig, later zuilvormig, in de top sterke vorming van wol en door tot 2,5 cm lange vosrode dorens omgeven; tot 30 scherpe ribben; areolen 6–8 mm van elkaar; 4–7 dorens, zonder onderscheid van randen middendorens, de langste tot 5 cm, eerst vosrood, daarna grijs wordend, de dorens zijn broos en breken gauw; bloem 4,5 cm lang, geel; stempels geel.

Zij groeit in Paraguay, niet ver van Paraguari, tussen Carepe-gua en Aca-ay.

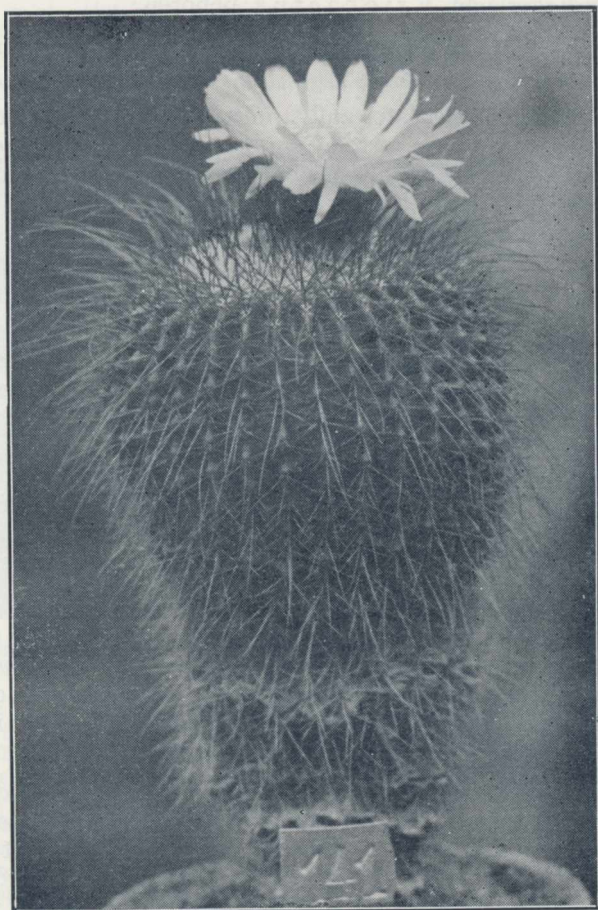
In dezelfde omgeving groeit een zeer nauw verwante soort, die door F. Haage jun. werd ingevoerd en genoemd werd *Echinocactus schumannianus* Nic. var. *nigrispinus* F. Hge jun.. K. Schumann beschreef deze plant in Mon. für Kakteenkunde van 1899, p. 45 als soort, namelijk als *Echinocactus nigrispinus* K. Sch. De vorm van deze plant is als de vorige. Het aantal ribben bedraagt meer dan 20; 9–10 dorens, zonder onderscheid tussen randen middendorens, kleur der dorens eerst rood, daarna dof zilverachtig, zoals zilver dat gedolven wordt; bloem tot 3,5 cm lang. Volgens Schumann verschilt zij van *schumannianus* door het grotere aantal dorens en de kleur ervan.

In de beroemde verzameling van de Laet kwam vroeger nog een tweede variëteit voor, die provisorisch genoemd werd variëteit *brunispinus*. Deze plant wijkt dan af door de bruine dorens, ze is echter nimmer officieel als variëteit beschreven. De plant, die moeilijk te kweken is, schijnt niet of zeer zelden meer voor te komen in onze verzamelingen.

Ook *Echinocactus grossei* K. Sch. in „Monatschrift für Kakteenkunde” 1899, p.p. 44/45, groeit in dezelfde omgeving als de beide vorige. Deze plant, die altijd zeer zeldzaam is geweest, komt praktisch niet in zuivere vorm in onze verzamelingen voor. Evenals *schumannianus* wordt ze van 1 tot 2 meter lang en groeit dan, tegen stenen of takken geleund, met de top opgericht. Merkwaardig is, dat *nigrispinus* korter zuilvormig blijft, hoogstens 1 meter en ook zonder te steunen, recht overeind blijft staan.

Echinocactus grossei K. Sch. heeft volgens de beschrijving, destijds gemaakt van een jeugdig exemplaar, 16 ribben, in elk geval aanzienlijk minder dan de beide vorige. De ribben zijn ook niet zo scherp, maar meer rond van vorm. Het aantal dorens bedraagt gewoonlijk 4, die als een kruis geplaatst zijn; de onderste is de langste, tot 4 cm, ze zijn ook alle bros en breken spoedig, de kleur is eerst roodachtig, geel tot bruin en later grauw. De bloem verschilt niet opmerkelijk van de vorige.

Ongetwijfeld zijn de genoemde planten nauw aan elkaar verwant. Ze hebben alle een typische meer of minder scheefgroeïende top. Wij zijn geneigd om *E. nigrispinus* als variëteit van *E. schumannianus* te beschouwen. De planten, die onder deze naam op enkele plaatsen in onze verzamelingen voorkomen zijn vrijwel gelijk aan *schumannianus*. Bij de heer Klauser in Luzern (Zwitserland) zagen wij enige jaren geleden nog een groot exemplaar van de variëteit *nigrispinus*, nog afkomstig van de Laet. Zij had de

Notocactus schumannianus var. *nigrispinus*.

foto: van Hoom.

typische donker matzilverachtige bedoorning, maar leek overigens volkomen op *schumannianus*.

In deze groep hoort ook nog *Echinocactus leninghausii* K. Sch. in „Gesamtb Beschreibung der Kakteen”, 1898, p.p. 382/383. Deze plant groeit echter in Brazilië in de provincie Rio Grande do Sul. Ze heeft ook een scheefgroeïende top en kan tot 1 meter lang worden. De top is witwollig;

ribben ongeveer 33; areolen slechts enkele millimeters van elkaar; randdorens tot 15, stralend gesteld, wit tot geelachtig en tot 5 mm lang; middendorens 3—4, tot 4 cm lang, licht tot goudgeel; bloem geel.

Groeiplaats van *Notocactus leninghausii* foto: Buneker.

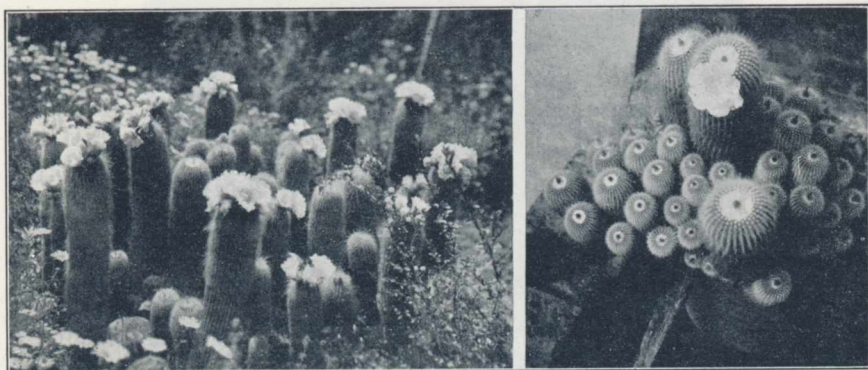
Sleutel op de behandelde soorten :

A	areolen minder dan 5 mm van elkaar, rand- en middorens goed van elkaar te onderscheiden	LENINGHAUSII
AA	areolen meer dan 5 mm van elkaar, rand- en middorens niet van elkaar te onderscheiden	
B	niet meer dan 4 dorens per areool	GROSSEI
BB	meer dan 4 dorens per areool	
C	dorens geelachtig rood	SCHUMANNIANUS
CC	dorens donker zilverachtig	SCHUMANNIANUS
VAR. NIGRISPINUS

In „Kakteenkunde” 1940 pag. 1 tot en met 4 beschrijft Walter Heinrich een nieuwe vorm van *leninghausii*, namelijk als *Eriocephala lenninghausii* (K. Sch.) Bckbg comb. nova forma *apellii* Walter Heinrich forma nova.

Deze vorm waarvan de naam *leninghausii* met twee letters „n” foutief geschreven is, wijkt af in vorm, kleur en bedoorning van het normale type. Door de zeer slechte beworteling blijft de plant bolvormig, stoelt rijkelijk uit en is meer roodachtig van kleur. Bij de zeer korte bedoorning ontbreken de middendorens vrijwel.

Tot slot nog het volgende. In het franse tijdschrift „Cactus”, nummers 42 en 44, behandelt Herter in een artikel „Flore illustrée de l'Uruguay Cactacées” een aantal planten van het geslacht *Notocactus*. Behalve de reeds eerder door ons genoemde *Notocactus megapotamicus* Ost. ex Hert., noemt hij nog enige soorten uit de oude literatuur zoals *Echinocactus araneolarius* Reichenbach 1843, *Echinocactus intricatus* Link et Otto 1827, *Echinocactus joadii* Hook 1886 (veelal beschouwd als een variëteit van *ottonis*), *Echino-*

Links: groep *leninghausii*'s uitgeplant in een tuin in Brazilië; rechts een pronkstuk van *Notocactus leninghausii* met 65 koppen op één stam.
foto's: R. H. Buneker.

cactus hypocrateriformis Otto et Dietr. 1838. Een nieuwe soort *Notocactus werdermannianus* Hert. 1943, hoort naar beschrijving en afbeelding thuis in de groep *Eriocactus*. De genoemde soorten hebben echter slechts theoretische waarde, terwijl bovendien mag worden aangenomen dat ze uitgestorven of onvoldoende beschreven zijn.

**
*

Wij hebben getracht met de behandeling van het geslacht *Notocactus* deze plantengroep duidelijk voor onze leden te hebben gemaakt en bovendien bij de jongere leden opnieuw belangstelling te hebben gewekt voor deze in het algemeen prachtig bloeiende en gemakkelijk te kweken planten.

WILLIAM TAYLOR MARSHALL †

Aan het Amerikaanse tijdschrift „Cactus and Succulent Journal” ontlene wij het bericht, dat William Taylor Marshall, wiens gezondheid de laatste jaren reeds te wensen overliet, in augustus j.l. is overleden. Van 1938-1941 was hij voorzitter van de Amerikaanse vereniging. De laatste jaren was hij directeur van het Desert Museum in Papagopark, tussen Phoenix en Tempe.

W. T. Marshall was de auteur van vele publicaties op succulentengebied, waarvan vooral bekend is Marshall en Bock's „Cactaceae” (1941) een prachtig werk, supplement op het bekende werk van Britton and Rose. Zijn studies zullen zijn naam steeds in herinnering doen blijven. A. U.

Men schreef ons over

GOEDE ZAAIRESLTATEN

Dit is het derde jaar dat ik zaad bestel. Het eerste jaar heb ik het nogal bescheiden gedaan. Het zaad van het Clichéfonds kwam goed op, en thans heb ik een bakje met 19 prachtige *Echinopsis tubiflora* staan en 7 *Rebutia*. Het tweede jaar heb ik een bakje gemaakt 60 x 45 cm met onderverwarming. Dit is prima gegaan, maar ook hier heb ik een fout gemaakt doordat ik het bakje aan de lage kant gelucht heb. Dit jaar zal het nog beter gaan in het broeikasje dat ik maakte van 3,50 x 2,60 meter. Hierin komt ook mijn kweekkasje te staan, zodat de gekweekte plantjes meer licht krijgen als ze ontkiemd zijn.

Tot slot nog iets over mijn broeikas. Het glas bestaat uit eenruiten. Voor deze winter heb ik van binnen alles overspannen met plastic, zodoende is de kas dubbelwandig. Verwarmen doe ik met een Aga petroleumvergasser, deze voldoet prima en is goed regelbaar. Maar nu komt er een bezwaar. Het plastic trekt vocht aan en houdt dat vast totdat het gaat druipen. Dit ondervang ik nu door om de andere dag het plastic af te zemen. Ik ben nu 62 jaar en heb spijt niet eerder met succulenten begonnen te zijn. A. POELAKKER.

Boekbespreking

Dr. G. Schwantes, *Flowering Stones and Mid-day Flowers*, London 1957, 420 bladzijden, 8 gekleurde platen (met 13 afbeeldingen), 175 foto's, 50 tekeningen, vertaald door Mrs Vera Higgins; prijs fl. 83.50.

Voor me ligt een prachtig boek, mooi van uitvoering, rijk geïllustreerd en met een tekst, die bijzonder boeiend is geschreven, een tekst, waarin de schrijver datgene heeft neergelegd, wat hij na jarenlange studie heeft verworven.

De schrijver is eigenlijk een liefhebber, want hij was hoogleraar in de oud Germaanse geschiedenis aan de Universiteit te Kiel, maar door zijn onverwoestbare liefde voor de natuur en zijn begaafdheid voor systematische vraagstukken rijst hij uit boven talloze botanici, die de plantkunde als vak hebben. Hij kent zijn planten door en door, is nauwkeurig op de hoogte van de groeiplaatsen en heeft zeer vele soorten zelf gekweekt. Hij leidt ons door het enorme gebied der Ficoidaceae (die hij hier nog Mesembryanthemaceae noemt, doch waarop hij korte tijd geleden is teruggekomen) en ontraadselt

de geheimen van de wonderlijke planten.

De beginselen, die de grondslag vormen voor de systematische opbouw van deze familie worden duidelijk, ook voor niet-ingewijden begrijpelijk, uiteengezet; de kenmerken der vruchten, dus de kenmerken waarom het hier speciaal gaat, worden uitvoerig besproken aan de hand van duidelijke tekeningen (hoofdstuk 6); bij de onderscheidene typen staat hij uitvoerig stil en de bijzondere gecompliceerdheid dezer vruchten, alsmede de voorwaarden voor de verspreiding der zaden geven de schrijver zelfs aanleiding tot een interessante filosofische beschouwing, waarin hij het raadsel van de evolutie betreft. Verder vindt men een gedegen verhaal over de cultuur van de Mesems.

Het systematische deel neemt, zoals te verwachten was, het grootste gedeelte van het boek in; het gaat hierbij evenwel in hoofdzaak om de geslachten; de soorten komen er niet al te best af; slechts de geslachten *Glottiphyllum*, *Lithops* en *Conophytum* zijn zeer uitvoerig tot op soort behandeld (180 pag.) en men kan wel zien, dat de schrijver daaraan zijn hart heeft verpand. Het is jam-

mer, dat geslachten als *Nananthus*, *Delosperma*, enz. zo kort behandeld worden, om van *Lampranthus* maar te zwijgen. Mogelijk is dit hieraan te wijten, dat de soorten dezer geslachten nog onvoldoende bekend zijn. De steenvormige Mesems zijn nu eenmaal interessanter en gemakkelijker in potjes te kweken dan de op onkruid gelijkende *Aridaria*'s. Toch is het te hopen, dat de struikvormige Mesems ook nog eens zo grondig worden bestudeerd als geschied is bij *Lithops* etc.

Wij mogen Dr. Schwantes dankbaar zijn, dat hij dit enorme werk heeft willen schrijven; hij is nog van de oude garde, die de gehele geschiedenis van de splitsing van het geslacht *Mesembryanthemum* heeft meegemaakt.

Schrijver heeft, als ieder sterk en levend voelend mens een eigen visie en deze visie heeft hem in zijn leven vaak in conflict gebracht met anderen en het verheugt mij bijzonder, dat het boek van Dr. Schwantes na de strijd, die hij heeft gehad met zijn Engelse collegae, in Engeland verschijnt. Dit toont hoe gedegen werk en wijsheid aanvankelijk onoverkoombare moeilijkheden kunnen overwinnen.

Grote lof moet worden toegezwaaid aan Mrs Vera Higgins, die mede door de steun van haar man, deze moeizame arbeid heeft beëindigd; Dr. Schwantes schrijft gewoonlijk in bloemrijke taal, en het kan geen eenvoudig werk geweest zijn dit op de juiste wijze in het Engels te vertalen. Wat deze drie bijna 80-jarigen hier de wetenschap hebben geschonken, kan ons slechts vervullen met eerbied en diep ontzag.

B. K. BOOM.

SUKKULENTENKUNDE VI

Jahrbücher der Schweizerischen Kakteen-Gesellschaft.

De „Jahrbücher van de Zwitserse Kaktusvereniging nemen in de succulentenliteratuur een bijzonder plaats in.

Voor de zesde maal in een tijdvak van 10 jaar is dit jaarboek weer verschenen.

Een artikel van de redacteur, de heer Krainz, leert ons dat dit mogelijk was door de financiële hulp en de belangloze medewerking van vele succulentenvrienden.

Ook dit nummer is rijk gevarieerd van inhoud, het is een bewijs voor de stelling van de heer Krainz dat, vooral op ons gebied, de wetenschap en de liefhebberij op elkander zijn aangewezen.

Voor de vele zaaiers en kwekers onder ons zijn de publicaties van Elie Eichen-

berger bijzonder interessant. Het eerste artikel van hem behandelt groeiproeven met *Cereus horridus* en *Lemaireocereus montanus* onder verschillende gecontroleerde temperatuur- en lichtvoorwaarden. Hierbij wordt o.a. het wetenschappelijk bewijs geleverd voor de doelmatigheid van de door enkelen onzer reeds toegepaste kweekwijze, van verschillende dag- en nachttemperaturen voor zaailingen in de eerste levensjaren.

Bijzonder mooi zijn verder de illustraties bij het artikel van Prof. Rauh, over de Peruaanse cactussen.

C. Bommeljé.

Wat is dat voor een dier?

PISSEBET — KELDERMOT. — Dit insect is geweldig verzet op weekvlezige planten. Ze zoeken bij voorkeur vochtige plaatsen op. Sommige planten, bij voorbeeld *Mam. campotricha*, wildii en *bocasana* en ook de *Echinocereussen* hebben er bijzonder van te lijden. Het komt wel eens voor dat enkel de dorens overblijven na een bezoek van deze dieren. Vroeger was de methode van bestrijding een uitgeholde aardappel, die men hier en daar neerlegde en 's morgens ging men dan zien of er insecten waren die er een nachtverblijf hadden gezocht.

Thans spuit of giet men met Gesafid of een andere DDT oplossing van 5 % in vloeibare vorm. Tweemaal gieten in een periode van 8 dagen is voldoende om van deze indringers verlost te worden.

WORTELLUIS — Dit insect gelijkt veel op wolluis en heeft wel wat weg van kleine bolletjes die aan de wortels als het ware vastgekleefd zitten. Het beste is wortelluis te constateren door het ophouden van de groei, want deze staat onmiddellijk stil bij het optreden van het insect. De wortels vertonen dan een sterke witte kleur met een blauwachtige schijn.

Vroeger bestond de behandeling in een spoeling van de aangetaste wortels, maar deze handelwijze vernielde ook de jonge haarworteltjes en de mogelijkheid van een wederoptreden van het insect was niet uitgesloten.

Nu gaan we over tot 2 à 3 maal gieten met Gesafid in een concentratie van 2,5 cc. per liter water, juist alsof het een gewone begieting betrof.

Men behoeft geen vrees te koesteren voor beschadiging van de planten, want Gesafid is onschadelijk. Men kan ook de oplossing een of tweemaal per jaar gebruiken als voorbehoedmiddel. V. C.

Flinke sortering

Import - Export

Cactussen en andere Vetplanten

bij **W. J. van Kempen**

Driehuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen, Tel. 23377, Giro 547230

INZENDING KOPIJ

Afdelingssecretarissen worden vriendelijk verzocht, kopij voor aankondigingen van vergaderingen en korte verslagen daarvan, voor de 20ste van elke maand, aan de redactie te zenden.

Nieuws uit de Afdelingen

AMERSFOORT

Maandelijkse bijeenkomst op maandag 16 december a.s. ten huize van de heer Ter Beek, Leliestraat 71, Amersfoort. Aanvang 20 uur precies.

Het belooft een interessante avond te worden. Onze voorzitter zal dan weer zijn prachtige kleurendia's vertonen. Verzuim dus deze avond niet!

F. J. MELJER, Secretaris.

ARNHEM EN OMSTREKEN

Op donderdag 19 december a.s. hopen wij onze kringbijeenkomst te houden ten huize van de heer F. H. v. d. Berg, Heselbergherweg 12 te Arnhem. De heer Boers uit Nijmegen zal dan weer in ons midden zijn om zijn causerie te vervolgen.

Leden, die van buiten Arnhem komen, moeten vanaf het station met buslijn 3 richting Alteveer tot aan de halte Heselbergherweg, reizen.

Wij beginnen om 8 uur en rekenen op aller aanwezigheid.

J. SCHUT, voorzitter.

DEN HAAG

Het adres van het secretariaat van de Kring Den Haag is als volgt gewijzigd: A. P. VAN VUGT, Kleiweg 29, Rijswijk Zuidholland.

Verslag vergadering 18 november 1957. Na eerst de aanwezigen welkom geheten te hebben, bood de voorzitter aan het nieuwe lid J. van de Nol jr., enige plantjes ten geschenke aan.

Voor gezamenlijke rekening zal TMTD worden ingekocht, de leden kunnen dit

bestellen à 70 cent per 100 gram.

Naar aanleiding van een verzoek de traditionele loterij te vervangen door een verkoping van planten, verklaart het bestuur zich principieel tegen een dergelijke verkoop in kringverband, tenzij dit geschiedt ten bate van de kas of enig bijzonder fonds.

Vervolgens werd uit de vergadering een forum van vijf leden gevormd. Besproken werden de toepassing van TMTD en de behandeling van onze planten in de winter. Het door de kring bestelde TMTD wordt in zuivere vorm beschikbaar gesteld, in tegenstelling met het gewoonlijk in de handel verkrijgbare artikel, dat slechts twintig procent werkzame stof bevat. Door toevoeging van TMTD aan het grondmengsel wordt vorming van schimmels en zwammen in vrijwel alle gevallen voorkomen; bovendien vindt het toepassing als stuifpoeder bij door schimmel aangetaste planten en het behandelen van snijvlakken en wonden ter voorkoming van rotting.

Wat betreft de behandeling van de planten in de kas was er weinig verschil van mening; over de kamerbehandeling kon het forum weinig meedelen uit eigen ervaring. De vochtigheidsgraad in vertrekken waar gestookt werd, bleek een probleem met vele kanten te zijn.

In de pauze vonden de verloting en plantenkeuring plaats.

De heer J. J. Ligtfoot vertoonde na de pauze een aantal kleurendia's van cactussen en orchideeën.

A. P. VAN VUGT,
secretaris.

DORDRECHT en OMSTREKEN.

De eerstvolgende ledenvergadering zal gehouden worden op 18 december 1957 in het K.A.B. Gebouw, Doelstraat te Dordrecht.

De agenda vermeldt: Opening door de voorzitter; Notulen van de vorige verga-

import
export

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 332556
postrekening 172446

F. Jansen Leyweg 24
's-Gravenhage

ZAADAANBIEDING ten bate van het Clichéfonds

1	Lithops alpina	f 0.25
7	— lericheana	f 0.25
20	— salicola	f 0.25
21	— gemengd	f 0.25
22	Acrodon bellidiflorus	f 0.25
23	Argyroderma kleynhansii	f 0.25
24	Cheiridopsis candidissima	f 0.25
25	— herrei	f 0.25
26	Diplosoma retroversum	f 0.25
28	Gibbaeum heathii	f 0.25
29	Glottiphyllum arrectum	f 0.25
31	Herreanthus meyeri	f 0.25
33	Lampranthus brownii	f 0.25
36	Rhinephyllum broomii	f 0.25

Toezending volgt na ontvangst van het verschuldigde bedrag vermeerderd met f 0.20 voor verzendkosten.

Men wordt verzocht geen zaadbestel-

ling te schrijven op giro- of postwisselstrookjes of op een, aan beide zijden beschreven briefkaart.

Men vergete niet enkele soorten op te geven, die als vervangingssoorten dienst kunnen doen.

Het cactuszaad, dat reeds geruime tijd geleden in het buitenland werd besteld is nog niet geleverd. In 1954 schonken 22 leden zaad aan het Clichéfonds. In 1957 hebben tot nu toe slechts vier leden zaad afgestaan.

Verzoeken het bedrag over te maken per postwissel (geen postzegels s.v.p.) of door overschrijving of storting op postrekening 398972 ten name van Mej. J. J. E. VAN DEN THOORN, Papegaaiweg 6, Wenum, Apeldoorn.

dering; Ingekomen stukken; Samenstelling kascontrole commissie; Behandeling van succulenten in de winter; Bespreking gemeenschappelijke kweekruimte; Zaadverkoop; en Plantenverloting.

De secr. A. DENTINGER.

Ruil- en verkoopaanbiedingen.

GEVRAAGD: alle jaargangen van Succulenta, dus compleet vanaf 1921. Eventueel in series van een aantal jaargangen. Aanbiedingen aan Dr. C. Mettler, Schaffhauserstrasse 308, te Zürich, 11/50, Zwitserland.

GEVRAAGD: het Negerhandje, Opuntia clavarioides, in ruil of tegen betaling door F. Hoogvliet, cactuskweker, Opstalweg 28, Naaldwijk.

TER OVERNAME: de jaargangen 1956 en 1957 van Succulenta, tezamen f 7.00. Adres: Mr. E. Joakim, Socrateslaan 10, Zeist.

BIBLIOTHEEK.

Boeken uit de bibliotheek van „Succulenta” kunnen worden aangevraagd bij de heer

C. BRAVENBOER

Kethelweg 116 — Vlaardingen

Boeken worden alleen uitgeleend onder de volgende voorwaarden:

1. Een lid kan niet meer dan 3 boeken tegelijk in leen ontvangen.
 2. De leestijd is een maand, deze kan op tijdig verzoek, dat is voordat de termijn verstreken is, tot ten hoogste 2 maanden verlengd worden.
 3. De boeken worden door de bibliothecaris de lezer(es) franco toegezonden. De terugzending is voor rekening van de laatste. De leden worden beleefd verzocht geen briefjes bij de retourzending in te sluiten.
 4. Het is de leden niet geoorloofd om uit de bibliotheek ontvangen werken aan anderen ter lezing toe te zenden, tenzij dit door de bibliothecaris verzocht wordt.
 5. De lezer(es) verplicht zich om:
 - a. beschadigde of verloren geraakte boeken tegen een door het bestuur te bepalen bedrag te vergoeden;
 - b. de boeken, welke hij (zij) in het bezit heeft, wanneer bij hem (haar) aan huis een besmettelijke ziekte is uitgebroken voor eigen rekening te doen ontsmetten.
 6. Het maken van aantekeningen in de boeken is in geen geval geoorloofd.
- DE BIBLIOTHECARIS.

D. BOUWMAN

Binnenl. Groothandel
Export

Grote sortering Cactussen
en prima Vetplanten

DIJKWEG 56a — HONSELERSDIJK — TELEFOON K. 1740—5168